

paa hvem I ville. Hvad Korsør By angaar, da oplyſer jo alt det, der foreligger, at Valgagitationen er mange Aar gammel der, og at den ikke kan henføres alene til det ſidſte Valg. Dette er heller ikke ſagt i Herr Laubers Klage. Han paaberaaber ſig ved Bilag den Virksomhed, ſom tidligere er udfoldet fra Korsørs Politimesters Side, og tillige fra viſe andre Perſoners Side. Det, ſom jeg finder, er meſt betegnende for Korsør med Hensyn til det ſidſte Valg, er Byfogdens Udtalelſe om, at nogle Landvælgeres Beſtræbelſe for at undgaa Slagsmaal er bleven brugt i Korsør ſom et Middel til Valgagitation. Hvorledes en Byfoged efter at have oplevet, at der ved ſidſte Valg i flere Timer har fundet et Slagsmaal Sted i Gaderne i Slagelſe, kan bruge et ſaadant Middel ſom det, at nogle Vælgere ønſte at være fri for en Gjentagelſe af et Slagsmaal, ſom et uſtyldigt Agitationsmiddel, kan jeg ikke forſtaa. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører omtalte det, men jeg maa ſige det høie Thing — og det lægger jeg megen Vægt paa —, at, naar den Mand, ſom førte Toget fra Korsør ind i Slagelſe, møder med den Erklæring til Venſtrefandidaten: Eders Beſtræbelſer for at undgaa Slagsmaal har været et Middel til, at vi Korsørianere komme her og ſlaa Venſtrefandidaten af Markten, da finder jeg, at dette er en Uſtaaelfe for, at der har fundet en uſædvanlig, og jeg kan gjerne ſige en fordommelig Agitation Sted fra denne Byfogeds Side, og derfor han ikke har ophidſet Korsørianerne til at komme i denne Anledning, ſaa maa der formodentlig have været Andre, der have brugt dette Middel, men herom er der ikke optaget noget Forhør, fordi det i Udvalget, ſom jeg har oplyſt, gjorde ſig den Stemning gjældende, at man ikke maatte komme ind paa at underſøge, hvad der er paſſeret med Hensyn til Voldsomheder fra Korsørianernes Side, hørten paa den ſidſte eller paa tidligere Valgdage, og at i alt Fald dette Spørgsmaal ſkulde ſtaa hen til nærmere Drøftelſe, idet det da ſkulde tages for ſammen med andre Spørgsmaal om Voldsomheder paa den ſidſte Valgdag, ſ. Ex. ved Valgene i Svendborg og Grøſtjøbing. Udvalget er endnu ikke kommet ſaa vidt, at vi have faaet diſſe Slagsmaalshistorier under Underſøgelſe; men jeg har, ſom det høie Thing vil ſe, været ſaa heldig i min Betænkning at kunne paaberaabe mig den paagjældende Byfogeds egen Udtalelſe. Der er jo viſe Smaa-ting, ſom kunne være meget betegnende. Der er nu ſ. Ex. den gamle Venſtremand i Mandſlev, ſom den ærede Ordfører omtalte, nemlig den afſkebigede Sognefoged Markuſen. Han kender ſine Pappenheimere, thi han ſagde ganſte rigtig: Gaar jeg ikke Korſet ſtænd den 3die Januar, ſaa kan jeg nok vente paa det. Jeg tror ikke, han har faaet det endnu, idetmindſte ſtaar der ikke Noget derom i Forhørene. Han har alſaa været en fremſtuedende Mand, og det finder jeg er ikke

ganſte umærkeligt. Hvad Gaardeieren i Stude med Prioriteten angaar, da har jeg den Mening, at en Gaardeier under en Konfrontation med ſin Virkedommer ikke ſaa let kan paaftaa, at Noget er ſagt af Dommeren, hvis det ikke er Tilfældet, men han holdt Stand, og det, ſom han har ſagt til Hr. Lauber, og ſom Hr. Lauber derefter har ſagt i Klagen, hævder han under Forhørene i Korsør overfor Byfogden. Diſſe to Smaatælbeder jeg at erindre ſom korsørianſke Mærkeligheder. Den ærede Taler talte om Hr. Laubers bortblevne Vidne, Glarmefter Bærenken. Udvalget har høvt de Forhør, ſom have været optagne i Anledning af hans Endeligt, men jeg har ikke fundet Anledning til at gaa ind paa diſſe Forhør, fordi jeg ikke vil blande Mere ind i Valgſagen; end der ſtrængt taget kan henføres dertil. Der vilde jo imidlertid være Udſtilligt at vinde ud af diſſe Forhør. Den ærede Ordfører hentydede til de Spørgsmaal, ſom ere blevene en Følge af Bærenkens Død. Jeg kender dem, jeg har Aktstykkerne liggende hos mig; men jeg tror ikke, at de juſt egne ſig til Dmtale her i Thinget, og da Proceduren af diſſe Sager neppe engang er begyndt, mener jeg, at det vilde være ubetimeligt nu at gaa ind paa dette. Jeg viſer alſaa for mit Vedkommende diſſe Bemærkninger af den ærede Ordfører tilbage ſom ubetimelige. — Ordføreren og Flertallet vilde have diſſe Valgbegivenheder, ſom man ikke er tilfreds med, miſbilligede, og Flertallets Forſlag gaar alſaa ud paa, at man ſkal godkjennde Hr. Dahls Valg og miſbillige diſſe Truſter og det Valgtryk, ſom har fundet Sted. Et æret Medlem (Scavenius) har ſtillet et Endringsforſlag om at Miſbilligelſen ſkal udgaa. Jeg for mit Vedkommende vil ſtemme for dette Endringsforſlag. Jeg kan ikke forſtaa, at Folkethinget har nogen Cenſur at udøve. Jeg tror, at efter Valgloven har Folkethinget kun at godkjennde eller forkaſte Valg, ikke at optræde ſom Moralift overfor den eller den Perſon. Dertil kommer nu, at efter Indholdet af Flertallets Betænkning vil Ingen kunne vide, hvem det er, der ſkal have Miſbilligelſen. Flertallet har været ſaa overbærende at udelade Navnene paa de Perſoner, ſom have iværkſat Valgagitationen. Det ſkulde dog vel ellers nærmefte være diſſe Perſoner, ſom ſkulde have Miſbilligelſen. Det kan vel ikke være ſaaledes at forſtaa, at det er Rektor Dahl, der ſkal have Miſbilligelſen, at man ſiger til ham, at han er urigtig valgt, at han ialfald fortjener en Tilretteviſning, i det Dieblit det tillades ham at være Medlem af Folkethinget. Det kan vel ikke være Meningen? Alſaa maa jo Miſbilligelſen være rettet mod Andre. Men hvem er diſſe Andre? Hvem er det, ſom ſkal cenſureres her af Folkethinget? Jeg tror ikke, at det fremgaar af Betænkningen. Hvorledes vil fremdeles Thinget faae denne Miſbilligelſe bragt til de Vedkommendes Kundſkab? Jeg tror ikke, at man vil faae